> Dlatego nie zniechęcamy się, bo chociaż nasz zewnętrzny człowiek niszczeje, to jednak ten wewnętrzny odnawia się z dnia na dzień.
>
> *— II Koryntian 4:16*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: otrzymywanie, piękno, ciało, zachęta

Interpretacja:
Werset *II Koryntian 4:16* wzywa nas do zastanowienia się nad ważnością odnowy naszego wewnętrznego świata. Często skupiamy się na trosce o ciało, zaniedbując życie wewnętrzne, podczas gdy Biblia uczy nas, że to dusza jest najważniejsza.

Zużycie zewnętrznego człowieka

Apostoł *Paweł* mówi nam, że nasz zewnętrzny człowiek z biegiem czasu niszczeje. Ludzkie ciało się starzeje i traci siły, co może wpływać na jakość naszego życia. W miarę upływu lat odczuwamy większe zmęczenie i pogorszenie stanu zdrowia – jest to naturalne, lecz nie powinno pozbawiać nas nadziei.

Odnowienie wewnętrznego człowieka

Choć nasze ciało niszczeje, nasz wewnętrzny człowiek odnawia się z każdym dniem. Co to oznacza? Musimy skupić się na pielęgnowaniu naszego życia wewnętrznego – naszych dusz. Tak jak ciało potrzebuje pokarmu, by zachować zdrowie, tak nasze dusze potrzebują duchowego pożywienia.

Jak odnawiać wewnętrznego człowieka

Odnawianie wewnętrznego człowieka to ciągły proces, który wymaga dyscypliny i zaangażowania. Oto kilka sposobów na jego odświeżenie:

- *Modlitwa* to sposób na nawiązanie więzi z Bogiem i otwarcie przed Nim serca. Znajduj każdego dnia czas na społeczność z Bogiem i wsłuchiwanie się w Jego głos.
- *Biblia* jest Słowem Bożym, zawierającym cenne nauki dla naszego życia. Czytaj Pismo Święte każdego dnia i rozważaj zawarte w nim prawdy.
- *Służba* to sposób na okazywanie miłości bliźnim i naśladowanie przykładu *Jezusa*. Poświęcaj czas na pomaganie innym i służbę swojej społeczności.
- *Dobre uczynki* to sposób na odzwierciedlenie Bożej miłości w świecie. Czyń dobro i wywieraj pozytywny wpływ na życie ludzi wokół ciebie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Bóg ma moc udzielić wam obficie wszelkiej łaski, abyście, mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, obfitowali we wszelki dobry uczynek.
>
> *— II Koryntian 9:8*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: otrzymywanie, błogosławieństwo, dawanie, dobroć, praca, troska

Interpretacja:
Fragment *II Koryntian 9:8* pochodzi z drugiego listu apostoła *Pawła* skierowanego do wspólnoty chrześcijańskiej w Koryncie (Grecja). List ten powstał około 55–56 roku n.e. W omawianym wersecie Paweł zachęca Koryntian do zebrania darów dla ubogich chrześcijan w Jerozolimie.

Interpretacja

W tym wersecie Paweł wskazuje na dobroć Boga, który obdarza wierzących łaską niezbędną do czynienia dobra. Boża łaska nie jest jedynie zwykłym darem – stanowi przejaw Jego mocy. Paweł podkreśla, że Bóg jest w stanie udzielić łaski w obfitości i że wierzący powinni Mu ufać, wierząc, iż zapewni On wszystko, co potrzebne do pełnienia dobrych uczynków.

Boża łaska

Boża łaska jest czymś, czego wszyscy potrzebujemy w naszym chrześcijańskim życiu. Musimy polegać na Bogu, ufając, że dostarczy On wszystkiego, co niezbędne do wykonywania dobrych dzieł. Choć należy pamiętać, że nasze zbawienie nie zależy od własnych uczynków, lecz od ofiary *Chrystusa* na krzyżu, nie oznacza to, że powinniśmy zaprzestać czynienia dobra.

Gdy w kwestii energii i zasobów potrzebnych do dobrych uczynków polegamy na Bogu, stajemy się zdolni do dokonania rzeczy, które w innym przypadku byłyby niemożliwe. Powinniśmy ufać Bogu i szukać Jego wsparcia, gdy napotykamy sytuacje wydające się nie do pokonania. Warto prosić Pana, aby nas umacniał i dostarczał narzędzi niezbędnych do wykonywania Jego dzieła.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jako że jego Boska moc obdarzyła nas wszystkim, co potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie tego, który nas powołał do chwały i cnoty.
>
> *— II Piotra 1:3*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: otrzymywanie, życie, siła

Interpretacja:
Fragment *II Piotra 1:3* mówi o wdzięczności, jaką powinniśmy żywić wobec Boga za to, że obdarzył nas wszystkim, co niezbędne do prowadzenia życia pełnego pobożności i sensu. Co jednak dokładnie to oznacza? Aby to zrozumieć, musimy bliżej przyjrzeć się temu tekstowi.

Dary, które otrzymaliśmy od Boga

Pierwsza część tego wersetu stwierdza: *„Jako że jego Boska moc obdarzyła nas wszystkim, co potrzebne do życia i pobożności”*. *Piotr* odnosi się tu do wszystkiego, co jest wymagane, by prowadzić życie pełne i celowe. Obejmuje to z pewnością podstawowe potrzeby, takie jak pożywienie, woda i schronienie, ale także zdrowie, przyjaciół, rodzinę oraz unikalne zdolności, jakie posiada każdy człowiek.

Co więcej, Bóg zapewnił wszystko, co konieczne do życia w pobożności. Obejmuje to dostęp do Jego Słowa zawartego w Biblii, prowadzenie przez *Ducha Świętego*, możliwość modlitwy oraz szansę na wspólne gromadzenie się z innymi wierzącymi.

Boska moc

Warto zauważyć, że wszystko to otrzymujemy dzięki *„Jego Boskiej mocy”*. Oznacza to, że nasza zdolność do prowadzenia satysfakcjonującego i pełnego sensu życia pochodzi bezpośrednio od Boga. To On dostarcza nam narzędzi niezbędnych do stawiania czoła życiowym wyzwaniom, opierania się pokusom i wypełniania Jego woli.

Poznanie Boga

Werset ten podkreśla również, że wszystko to otrzymujemy *„przez poznanie tego, który nas powołał do chwały i cnoty”*. Piotr wskazuje tu, że kluczem do korzystania z wszelkich Bożych błogosławieństw jest poznanie Boga. To właśnie dzięki objawieniu zawartemu w Jego Słowie dowiadujemy się, kim jest Bóg, jaki jest Jego plan dla naszego życia i w jaki

sposób możemy wypełniać Jego wolę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim obficie i bez wypominania, a będzie mu dana.
>
> — *Jakuba 1:5*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: otrzymywanie, hojność, mądrość

Interpretacja:
List św. Jakuba, podobnie jak wszystkie inne księgi Biblii, jest pełen nauk i przesłań, które prowadzą nas w codziennym życiu. Jednym z najważniejszych wersetów jest *Jakuba 1:5* który zachęca nas do proszenia Boga o mądrość, pomagającą nam radzić sobie z wyzwaniami i podejmować właściwe decyzje.

Znaczenie mądrości w Biblii

W Biblii mądrość oznacza zdolność rozumienia i stosowania zasad etycznych oraz moralnych ustanowionych przez Boga. Często przeciwstawia się ją brakowi mądrości – czyli niezdolności lub niechęci do podążania Bożymi drogami. Choć mądrość wiąże się z intelektem, wykracza daleko poza niego, oznaczając głębokie zrozumienie spraw oraz umiejętność wprowadzania wiedzy w czyn.

Prośba do Boga o mądrość

Jakuba 1:5 przypomina nam, że mądrość nie jest czymś, co możemy zdobyć o własnych siłach. Zamiast polegać na własnym rozumieniu, musimy prosić Boga, aby obdarzył nas

mądrością. Dobra wiadomość jest taka, że Bóg odpowiada na prośby o mądrość; udziela jej hojnie, nie wypominając nam naszych niedoskonałości.

Obietnica ta jest szczególnie ważna dla tych z nas, którzy mierzą się z wyzwaniami codziennego życia. Brak mądrości może prowadzić do błędnych decyzji, co z kolei bywa źródłem stresu i niepokoju. Prośba do Boga o mądrość pomaga nam stawiać czoła wyzwaniom z ufnością i usuwać niepokój z naszego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz ja mówię wam prawdę: Pożyteczniej jest dla was, abym odszedł. Jeśli bowiem nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, a jeśli odejdę, poślę go do was.
>
> *— Jana 16:7*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: otrzymywanie, Pocieszyciel, pięćdziesiątnica, Duch, prawda

Interpretacja:
Czytając werset z *Jana 16:7*, można odnieść wrażenie, że słowa *Jezusa* o tym, iż Jego odejście wyjdzie nam na dobre, są dziwne – a nawet niepokojące.

Przyjście Pocieszyciela

Jednak, podobnie jak w przypadku wielu innych fragmentów biblijnych, kluczem do zrozumienia tego przesłania jest kontekst. *„Odejście”*, o którym mówi Jezus, to Jego wniebowstąpienie po śmierci. Wydarzenie to toruje drogę dla przyjścia Pocieszyciela – Ducha Świętego – który miał zostać posłany do Jego wyznawców w miejsce samego Jezusa.

Dzieło Ducha Świętego

Duch Święty jest uznawany za jedną z trzech *Osób Trójcy Świętej*, obok Boga Ojca i Boga Syna. Po odejściu Jezusa Duch Święty staje się Jego przedstawicielem i Pocieszycielem na ziemi, prowadząc wierzących ku prawdzie i pomagając im prowadzić życie zgodne z wolą Bożą.

Znaczenie śmierci i zmartwychwstania Jezusa

Odejście Jezusa do nieba ostatecznie służyło chwale i dobru Jego wyznawców; poprzez swoją śmierć i zmartwychwstanie zapewnił On odkupienie grzechów ludzkości oraz obietnicę życia wiecznego w swoim Królestwie Niebieskim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego wiem, że dla nich nie ma nic lepszego nad to, by się radowali i czynili dobrze za swego życia. Również i to, gdy każdy człowiek je i pije, i cieszy się dobrem całego swego trudu, jest darem Boga.
>
> *— Kaznodziei 3:12-13*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: otrzymywanie, jedzenie, radość, życie, praca

Interpretacja:
Księga Koheleta to traktat o biblijnej mądrości, który zachęca nas do refleksji nad życiem i jego wieloma aspektami. W *Kaznodziei 3:12-13* autor formułuje niezwykle trafne spostrzeżenie. Mimo swej prostoty, nauka ta kryje w sobie kilka głębokich i istotnych

wątków.

Radość z życia

Radość to uczucie, którego wszyscy pragniemy doświadczać. Często jednak pozwalamy, by przytłoczyły nas niepokój, stres i trudności, zapominając o tym, jak ważna jest radość. Dzięki tym wersetom uświadamiamy sobie, że radość stanowi klucz do spełnionego i szczęśliwego życia. Pozwala nam ona czerpać radość z drobiazgów – zachodu słońca, smacznego posiłku czy rozmowy z przyjaciółmi. Buduje również odporność w obliczu przeciwności losu, pomagając nam patrzeć na świat z większym optymizmem i nadzieją. Radość jest zatem nieodłącznym elementem szczęśliwego życia.

Czynienie dobra w naszym życiu

Fragment *Kaznodziei 3:12-13* wzywa nas do czynienia dobra. Co to oznacza? Czynienie dobra to postawa, która znajduje odzwierciedlenie w naszych codziennych działaniach. Oznacza bycie uczciwym, pełnym współczucia, hojnym i sprawiedliwym. Czynić dobro to otwierać się na świat, wykraczać poza własne „ja” i troszczyć się o innych. Dzięki czynieniu dobra stajemy się sprawcami zmian i przemian. Możemy pozytywnie wpływać na nasze otoczenie i przyczyniać się do budowania społeczeństwa bardziej sprawiedliwego i pełnego troski. Dobre uczynki przynoszą nam również radość, gdyż mamy świadomość, że robimy coś wartościowego i znaczącego.

Nowe spojrzenie na pracę i płynące z niej korzyści

Ludzie często postrzegają pracę negatywnie. Często traktuje się ją jedynie jako obowiązek czy konieczność zarobkową, pozbawioną jakiejkolwiek przyjemności. Autor Księgi Koheleta zachęca nas jednak, byśmy doceniali naszą pracę i owoce naszego trudu. Ukazuje nam, że Bóg daje nam możliwość czerpania radości z tego, co osiągnęliśmy dzięki własnym staraniom i ciężkiej pracy. Oznacza to, że życie nie polega tylko na pracy, ale także na korzystaniu z jej owoców. Praca jest niezbędna do utrzymania się, jednak czerpanie radości z jej efektów jest równie ważne. Właśnie dlatego autor tej księgi przypomina nam, że dar radości z tego, co sami wypracowaliśmy, jest jednym z

najwspanialszych darów, jakie możemy otrzymać.

Konieczna równowaga

Jednak, jak w przypadku każdej sfery życia, musimy zachować równowagę między pracą a czerpaniem z niej korzyści. Jeśli nie doceniamy pracy w wystarczającym stopniu, nie potrafimy cieszyć się jej owocami; z drugiej strony, jeśli nadmierną wagę przywiązujemy do nagrody, tracimy z oczu znaczenie procesu, który pozwala nam ją osiągnąć. Nasza praca i wszystko, co robimy, są ważne, ale nie definiują one całego naszego istnienia. Jesteśmy istotami wielowymiarowymi, potrzebującymi w życiu równowagi i harmonii – i to jest najważniejsza lekcja płynąca z tych wersetów.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto co zobaczyłem: rzecz dobra i piękna to jeść i pić, i cieszyć się dobrem ze wszelkiego swego trudu, który człowiek podejmuje pod słońcem po wszystkie dni swego życia, jakie dał mu Bóg. To bowiem jest jego działem.
>
> *— Kaznodziei 5:18*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: otrzymywanie, jedzenie, życie, praca

Interpretacja:
Księga Kaznodziei (Eklezjastesa), której autorem jest król Salomon, słynie z refleksji nad życiem i tym, co naprawdę istotne. W tym konkretnym wersecie Salomon mówi o tym, co uważa za prawdziwie ważne w życiu: *o czerpaniu radości z owoców własnej pracy*.

Jedz, pij i ciesz się życiem

Niektórzy mogą kojarzyć hasło *„jedz, pij i wesel się”* z dążeniem do przyjemności i folgowaniem własnym zachciankom. Jednak w rzeczywistości Salomon wskazuje tu, że dobrze jest cieszyć się owocami swojej pracy. Jeśli każdego dnia ciężko pracujemy, słuszne jest, byśmy czerpali satysfakcję z jej efektów – czy to będzie smaczny posiłek, orzeźwiający napój, czy cokolwiek innego, co daje nam poczucie szczęścia i spełnienia.

Zamiast traktować to jako zachętę do nadmiaru, możemy postrzegać to jako przypomnienie, by znaleźć chwilę na cieszenie się owocami naszej pracy i świętowanie osiągnięć. Może to zwiększyć naszą motywację i poczucie spełnienia w codziennych obowiązkach.

Boża nagroda

Salomon zauważa również, że jest to nagroda za wykonywaną przez nas pracę. Warto pamiętać, że wszystko, co robimy w życiu, ma swój cel, a nasza praca jest ceniona przez Boga. Nawet jeśli sens naszych działań nie wydaje się oczywisty, możemy być pewni, że wszystko, co robimy, ma swoje znaczenie.

A co z tymi, którzy nie mają pracy?

Należy zauważyć, że nie każdy ma pracę czy możliwość *„cieszenia się owocami swojej pracy”*. Dla osób zmagających się z brakiem zatrudnienia lub trudną sytuacją życiową odnalezienie szczęścia może być wyzwaniem. W takich chwilach warto pamiętać, że Bóg jest z nami w trudnych momentach i działa w naszym życiu na sposoby, których jeszcze nie potrafimy w pełni pojąć.

Musimy znaleźć sposób, by dostrzegać radość w drobiazgach i nie pozwolić, by przeciwności losu nas przytłoczyły. Możemy szukać wsparcia u przyjaciół i rodziny, w modlitwie oraz w naszej wewnętrznej sile. Życie nie zawsze jest łatwe, ale wiara może dać nam siłę, by iść naprzód.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dla każdego też człowieka, któremu Bóg dał majątek i bogactwo, i dał mu możliwość, by z nich korzystał i odbierał swój dział i radował się ze swojego trudu – to jest dar Boga.
>
> *— Kaznodziei 5:19*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: otrzymywanie, jedzenie, radość, pieniądze, praca

Interpretacja:
Księga Kaznodziei należy do ksiąg mądrościowych i pouczających w Piśmie Świętym. Jej autor – którym prawdopodobnie jest król *Salomon* – rozważa w niej kwestie związane z radościami, smutkami i zmiennymi kolejami losu.

Ciesz się Bożymi błogosławieństwami bez poczucia winy

Czasami odczuwamy poczucie winy, korzystając z Bożych błogosławieństw – czy to dlatego, że uważamy, iż na nie nie zasługujemy, czy też dlatego, że sądzimy, iż lepiej zachować pokorę i nie zwracać na siebie uwagi. Jednak *Kaznodziei 5:19* przypomina nam, że błogosławieństwa te są darem od Boga, a zatem naszym obowiązkiem jest czerpanie z nich radości. Oczywiście powinniśmy to robić, unikając przesady czy pychy, i zawsze dziękować Panu za Jego hojne dary.

Pracuj pilnie, by cieszyć się błogosławieństwami

Kolejną ważną lekcją płynącą z tego fragmentu jest to, że aby cieszyć się Bożymi błogosławieństwami, musimy pilnie pracować. Bóg nie obdarza nas pomyślnością i bogactwem w sposób magiczny czy przypadkowy; raczej wystawia na próbę naszą

zdolność do wysiłku i wytrwałości. Naszym obowiązkiem jest dążenie do doskonałości w tym, co robimy, a w rezultacie – otrzymywanie nagród, które Bóg dla nas przygotował.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A wszystko, co czynicie, z serca czyńcie, jak dla Pana, a nie dla ludzi; Wiedząc, że od Pana otrzymacie dziedzictwo jako zapłatę, gdyż służycie Panu Chrystusowi.
>
> *— Kolosan 3:23-24*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: otrzymywanie, życie, nagroda, praca

Interpretacja:
Fragment Listu do *Kolosan 3:23–24* wzywa nas, byśmy wszystko, co robimy, czynili z całego serca – tak, jakbyśmy służyli Panu, a nie ludziom. Jest to wezwanie do refleksji i rewizji naszego podejścia do życia, niezależnie od tego, czy chodzi o miejsce pracy, rodzinę, społeczność czy inne sfery naszej aktywności.

Wersety te zachęcają nas do działania z zaangażowaniem i gorliwością, bez względu na sytuację czy kontekst. Oznacza to, że w każde podejmowane zadanie – czy to wielkie, czy małe – musimy wkładać maksimum wysiłku, dbając o wysoką jakość naszej pracy i o to, by odzwierciedlała ona nasze chrześcijańskie wartości.

Nagroda w postaci spadku

Nagroda dziedzictwa odnosi się do Bożej obietnicy udziału w Królestwie Niebieskim, przeznaczonej dla Jego wyznawców. Oznacza to, że ci, którzy wiernie służyli Bogu podczas swojego ziemskiego życia, zostaną nagrodzeni życiem wiecznym w Jego

obecności.

Obietnica odziedziczenia Królestwa Bożego nie jest nagrodą zasłużoną dzięki dobrym uczynkom czy niezliczonym aktom życzliwości; jest ona raczej wyrazem Bożej łaski, udzielonej nam przez *ofiarę Jezusa na krzyżu*. Przyjmując *Jezusa jako naszego Zbawiciela*, stajemy się dziedzicami obiecanego nam Królestwa.

Jak możemy służyć Chrystusowi Panu?

Wersety te uczą nas, że służba Chrystusowi Panu jest kluczem do otrzymania nagrody dziedzictwa. Jak jednak możemy to czynić w codziennym życiu? Istnieje wiele sposobów służenia Bogu na co dzień. Dawanie dobrego przykładu innym, inspirowanie ich do wiary w Boga oraz niesienie pomocy potrzebującym to tylko niektóre z wielu form takiej służby.

Ważne jest również, abyśmy prowadzili prawe życie i zawsze postępowali słusznie. Gdy staramy się żyć tak, by podobać się Bogu i szanować Jego Słowo, służymy Chrystusowi Panu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego mówię wam: O cokolwiek prosicie w modlitwie, wierzcie, że otrzymacie, a stanie się wam.
>
> *— Marka 11:24*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: otrzymywanie, Modlitwa

Interpretacja:

Marka 11:24 zawiera obietnicę związaną z wiarą. W tym fragmencie *Jezus* zwraca się do swoich uczniów po tym, jak przeklął drzewo figowe, które nie wydawało owoców. Mówi im, że jeśli będą mieli wiarę i nie będą wątpić, mogą prosić w modlitwie o cokolwiek i to otrzymają. Innymi słowy, jeśli ufamy Bogu i wierzymy w Niego, możemy otrzymać wszystko, o co prosimy.

Pierwsza część tego wersetu mówi nam, że w modlitwie możemy prosić o wszystko. Oznacza to, że Bóg może dla nas uczynić wszystko, jeśli Mu ufamy. Niezależnie od tego, czy potrzeba ma charakter materialny, czy duchowy, możemy przedstawić Bogu każdą prośbę w modlitwie. Modlitwa jest naszą bezpośrednią więzią z Nim, pozwalającą nam wyrazić nasze potrzeby, troski i pragnienia.

Kluczowa kwestia zostaje jednak ujawniona w drugiej części wersetu: *musimy wierzyć, że otrzymamy to, o co prosimy*. Wiara jest fundamentem życia chrześcijańskiego. Jeśli nie wierzymy, że Bóg jest w stanie spełnić naszą prośbę, jak możemy oczekiwać jej realizacji? Wiara pozwala nam wyjść poza naszą obecną sytuację i uwierzyć, że Bóg ma moc zmienić naszą rzeczywistość.

Warto zauważyć, że wiara nie zawsze oznacza, iż otrzymamy dokładnie to, czego pragniemy. Czasami to, co uważamy za potrzebne, nie jest dla nas najlepsze. Co więcej, musimy zrozumieć, że nasze prośby powinny być zgodne z wolą Bożą. Innymi słowy, nasze modlitwy powinny zmierzać ku chwale Bożej i naszemu duchowemu dobru. Bóg pragnie dla nas tego, co najlepsze, a jeśli Mu zaufamy, da nam to, czego potrzebujemy – niekoniecznie to, czego chcemy.

Z drugiej strony, zdarzają się chwile, gdy czujemy, że nasze modlitwy pozostają bez odpowiedzi. Brak odpowiedzi nie oznacza, że Bóg nas opuścił lub nas nie słyszy. Być może wzywa nas do cierpliwości, dając do zrozumienia, że nie nadszedł jeszcze czas na taką prośbę lub że nasze intencje nie są właściwe. Jeśli nadal będziemy Mu ufać i trwać w wierze, w końcu otrzymamy odpowiedź.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale wydał go za nas wszystkich, jakże nie miałby z nim darować nam wszystkiego?
>
> *— Rzymian 8:32*

Książka: Nowy Testament / Rzymian
Tematy: otrzymywanie, Ojciec, ofiara

Interpretacja:
Werset z Listu do *Rzymian 8:32* znajduje się w jednym z najważniejszych i najbardziej głębokich rozdziałów Biblii. *Apostoł Paweł* ukazuje w nim związek między usprawiedliwieniem przez wiarę w *Jezusa Chrystusa*, działaniem *Ducha Świętego* a pewnością wiecznego zbawienia. Werset ten podkreśla wielkość Bożej łaski i Jego hojność wobec nas.

Ofiara Jezusa

Bóg oddał swojego umiłowanego Syna na śmierć krzyżową, płacąc tym samym cenę, którą – gdyby nie to – my musielibyśmy zapłacić za nasze grzechy. Ojciec nie szukał zastępcy, na którego mógłby wylać swój gniew; zamiast tego oddał *swojego jednorodzonego Syna (Ewangelia Jana 3:16)*.

Boża miłość jest tak wielka, że dla naszego dobra nie oszczędził On własnego Syna. Śmierć Jezusa była suwerennym aktem, który na zawsze zmienił bieg historii ludzkości.

Boża hojność

W tym samym wersecie apostoł Paweł wyraża myśl, że skoro Bóg oddał za nas swojego Syna, to czyż wraz z Nim nie obdarzy nas łaskawie wszystkim? Oznacza to, że Bóg nie tylko nam przebacza, ale także obdarza nas swoją miłością, łaską i hojnością.

Co więcej, taka postawa Boga stanowi przesłanie Ewangelii, które wykracza poza ramy epok i kultur. Boża hojność jest uniwersalna i stanowi świadectwo Jego bezwarunkowej miłości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy PAN powiedział do Mojżesza: Wstąp do mnie na górę i bądź tam, a dam ci kamienne tablice, prawo i przykazania, które napisałem, abyś ich nauczał.
>
> *— Wyjścia 24:12*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: otrzymywanie, prawo, posłuszeństwo

Interpretacja:
W *Wyjścia 24:12* Bóg nakazuje *Mojżeszowi* wejść na górę i odebrać kamienne tablice zawierające przykazania oraz prawo. Polecenie to jest jasne i podkreśla wagę Bożych praw i przykazań. Mają one kluczowe znaczenie dla chrześcijańskiej wiary i życia, gdyż stanowią drogowskaz w wypełnianiu Bożej woli na co dzień.

Dlaczego potrzebujemy przykazań?

Boże przykazania i prawo odzwierciedlają Jego doskonałą wolę oraz charakter. Dostarczają nam jasnych i konkretnych wskazówek, jak żyć w sposób podobający się Bogu, a także pomagają unikać grzesznych czynów. Nasza grzeszna natura często kusi nas do wybrania niewłaściwej drogi, lecz Boże przykazania wskazują nam właściwy kierunek i uczą, jak prowadzić święte i sprawiedliwe życie.

Boże przykazania jako pouczenie

W *Wyjścia 24:12* Bóg poleca Mojżeszowi wejść na górę i odebrać kamienne tablice z przykazaniami i prawem, aby mógł on nauczać ich lud Izraela. Ukazuje to, że Boże przykazania nie służą jedynie naszemu osobistemu przestrzeganiu; mają być również przekazywane innym, by i oni mogli je poznać oraz według nich postępować. Nauczanie Bożych przykazań to sposób na dzielenie się z innymi Bożą miłością i prawdą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*